

Mai rar o asemenea dependență de orașul vecin cum are Culoarul Tisei de Sighetu Marmăției. Comunele Sarasău, Câmpulung la Tisa și chiar cele mai îndepărtate, Săpânța și Remeți, depind economic de platformele de prelucrarea lemnului din Sighet.

Câmpulung la Tisa

La Câmpulung la Tisa a fost fabrică de prelucrare a lemnului. Nu mai e, dar oamenii sunt specializați.

„Prin tradiție, oamenii de aici se pricep, afirmă viceprimarul Rudolf Lemak. Avem meseriași buni, au lucrat la fabrica de cherestea, pe lângă agricultură. Sunt 3-400 de oameni de aici care lucrează la Sighet, la firmele de gen. Sincer, încercăm să-i atragem să se extindă încoace, să revitalizeze fabricuța noastră de la Câmpulung la Tisa. Să fie de lucru, dar aici”.

Săpânța

La Săpânța, e ceva mai rău. Comunitatea era odinioară închisă, nu se permiteau, în istoria satului, căsătoriile cu vecinii maghiari sau ucraineni... „De lucru nu este aici, nici pădure nu prea mai e”, spune secretarul primăriei, Robert Orzan. „Sunt duși 30-40% din cei cu putere de muncă în Spania, Franța, Italia. Restul fac agricultură, sunt ferme, se ocupă cu albinăritul.”

Nici turismul nu e o alternativă realistă, pentru că, în realitate, în ciuda celor 30 de pensiuni din Săpânța, în realitate sunt rentabile doar cele din zona Cimitirului Vesel. Și magazinele de

artizanat aferente, chiar dacă multe dintre ele vând kitsch-uri făcute în serie, ce se regăsesc prin tot restul țării. Mai mult, se încearcă în cadrul instituțiilor de învățământ să se facă o formare profesională în prelucrarea lemnului, pentru tineri, dar și o școlarizare antreprenorială pentru cei care revin cu bani din Occident. Pentru că, la fel ca în comunele vecine, tinerii sunt plecați în masă, în Occident, la muncă, în Italia, Germania, Spania, Portugalia, Anglia.

Sursa:infomm.ro